

~~1871~~
L. 1023.
A 1857.

hirmus aga tõeste süüdinud nagu ühest

Kornetist,

kes oma naese ja kaks last ärahukkas.

Seda laulu on tema ise wangitornis teinud,
enne kui teda ärahukkati aastal 1724.

(Tartu keelest ümberseatud.)

Ei ole kuulda olnud teal
Ei Türgi ei ka Tartra maal,
Mis mina olen teinud nüüd,
Kül hirmus suur on minu süüd.

2.

Suur õn mul oli Sumalast,
Et soldatist sain kornetiks.
Siis uhkels läks nüüd minu meel,
Ja noudsin rikkust, raha teal.

3.

Ma wõtsin siis ka kosida
Üht neitsid, nimelt Agata.
Me' elasime rahulist,
Meil oli ka kaks lapsukest.

4.

Nüüd alles märkan mina weel,
 Kuis kurat hulgab ilma peal,
 Ja püüab kõige mäega
 Head abielu lahuta.

5.

Ja kes ei wälwa, palu teal,
 See langeb tema wõrku pea:
 See hirmus lugu sündis ka
 Sel korral otse minuga.

6.

Sest mulle tuli sõa käst,
 Siis polnud muud, kui jätsin kõit.
 Kui tükki maad jo olin käind,
 Siis leidsin ka üht korterid.

7.

Üks rikkas preili oli seal,
 See oli kosimata weel;
 Ma läksin teda kosima,
 Ei põlganud mind tema ka.

8.

Siis kurja nouu wõtsin ma,
 Kuis emandat woiks' surmata,
 Ja et siis saaksin keelmata
 See preili suure waraga.

9.

Ma mõtlin ilma kartmata:
 See preili pean saama ma,
 Et temaga saaf' elada.
 Sest väga rikkas oli ta.

10.

Ei Saadan jätn'd mind rahule,
 Waid kihutas nii kangeste,
 Et luba lätsin küsima,
 Et koiu woiksin minna ma.

11.

Mo omad terwitasiid mind,
 Ja emand rõõmustas ka end.
 Mind lapsed suure rõõmuga
 Kui isat wastu wõtjid ka.

12.

Ma hüüdsin: „Olge rõõmsad teal!
 „Ma olen kaugel wõeral maal
 „Üht moisa ostnud, — ja wiin teid
 „Siit kohe senna sedamaid.“

13.

Kui ühe bö ma olnud seal
 Siis nou jo oli peetud teal,
 Et emand kahe lapsega
 Mo seltsis hakkas tulema.

14.

Kui bö ja pääwa sõitsime,
 Siis wõera raial' joudsime,
 Seal palju wiina jöien ma,
 Sest läks mo süda julgeks ka.

15.

Kui joudis jo Mosahi laan,
 Üks ilus hallit' oli seal,
 Siis hobust linni pidasin,
 Ja nemad maha astusid.

16.

Mo lapsed ja mo emand ta,
 Siis hakasid seal mängima;
 Nad olid rõõmsad südamis,
 Ma olin püsti kurjust täis.

17.

Kui nemad rõõmsast mängisid,
 Ma mõela wälja tõmbasin.
 Siis emand pisut kohkus sest,
 Ta arwas jeda mäng'miseks.

18.

Ta waatas naerdes minu peal
 Ja ütles: „Ara mängi teal!
 „Sest naeru asjast woib jo ka
 „Suur kahju pea sündida.“

19.

Siis ütlesin ma wihaga:
 „Kas arwad, et sind narrin ma?“
 Ma pistsin teda läbi nüüd
 Et weri purtsas wastu juud.

20.

Siis kisendas ta waluga:
 „Oh Issand Jeesus! awita
 „So surma pärast; halasta,
 „Oh Jeesus, mo peal' armuga!“

21.

Ta hüüdis suures walus weel:
 „Kül Jumal taewast näab teal;
 „Et mul ei ole mitte süüd,
 „Eh! sina kül mind tappad nüüd.“

22.

Ma ütlesin siis hirmuga:
 „Sa sure ilma armuta!
 „Mis tehtud, see on tehtud nüüd,
 „Eht sul kül just ei ole süüd!”

23.

Ta karjus weel: „Oh Jeesus Krist!
 „Nüüd aita sa mind hädalist.
 „So kallid veri ja so surm
 „Nüüd olgu surres minu arm.”

24.

Kül lapsed nuttes karjusid
 Ja haledaste palusid:
 „Oh jätta ema elama!”
 Mo süda oli armuta.

25.

Mo kümne aastan' tütrele
 Siis langes maha põlwile,
 Ja palus nuttes ema eest;
 Ei mina hoolind siiski sest.

26.

Kui ema hinge heitis seal
 Siis nutsid lapsed enam weel';
 Nad waesed käsji koku löid.
 Mo süda siiski kowaks jäi.

27.

Et kurat minu südames
 Nüüd täielikult walitses,
 Siis pistsin tüttart läbi ta,
 Et ema kõrwa langes ta.

28.

Kui seda nägi poialenn' (Kes alles oli elus veel,)
Siis ütles armsast tema mull':
„Hea laps ma tahan olla sull'!“

29.

Ta palus wäga ärdaste:
„Oh jätta mind nüüd elusse!
„Mo riided, rättid' kübara,
„Kõik tahan sulle kingida.“

30.

Ma hüüdsin hirmsa healega:
„Sa koera poeg pead surema
„Mo kätte al siin armuta.“
Siis pistsin kurku mõegaga.

31.

Reid furnuid metsa kandsin ma,
Ja matsin kinni okstega.
Siis hakasin ma minema,
Ja tuhat nelja aiama.

32.

Mul tuli wastu postimees,
Siis hirmu täis mo süda tees.
See läks hoost jootma hallikal',
Ja leidis were jäljed seal.

33.

Ta kuulis healt ka metsa seest,
Ja jooksis senna kõigest wäest,
Ta leidis furnuid okste alt,
Ja tüttarlaps' veel elusalt.

34.

Ta wöttis siis see lapse sealt,
 Ja ruttas linna kõige pealt.
 See sõnum lendas laiale,
 Kõik tõusis ilmsiks peage.

35.

Laps wõis nii palju rääki weel,
 Kuis ema ja wend saanud teel,
 Seal isast äratappetud,
 Ja hirmsast ärasurmatud.

36.

Siis ruttati mind otsima,
 Ja pea kätte saadi ka:
 See preili juures olin ma.
 Nüüd pidin wangi minema.

37.

Dh kas nüüd Jumal peaks weel
 Siin armu heitma minu peal?
 Sest minu peal on were süüd,
 Dh Jeesus! aita armust nüüd.

38.

Mo süda lõhkeb kurbdusest,
 Mo pat on suur, — kes peast ab sest
 Sest waga weri hüüab teal
 Mo peale nuhtlust siin ja seal.

39.

Dh Jeesus! mina palun sind:
 Weel põrgu waewast peasta mind.
 Ma tahan rõõmsast surra teal,
 Dh heida armu hinge peal!

40.

Kül ligi on mo surma tund,
 Sest kohus on jo moistetud:
 Mind wangist wälja wiiaffe,
 Ja neljaks löhki listaffe.

41.

Mo pea saab löödud posti peal,
 Mo neli oja ratta peal,
 Et märku wöttaks igamees;
 Kes furja teeb, mis pall sell' ees.

42.

Oh armas risti rahwaten'
 Kes elad abielus fiin,
 Kui wöttad Jesust paluda,
 Ei Saadan fiis sust jagu saa.

